

Kristuksen kirkastuminen

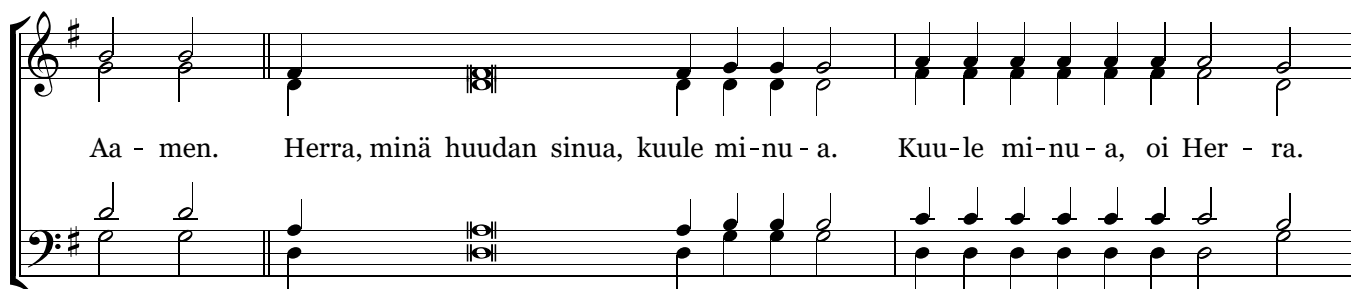
6. elokuuta

Jarmo Huttu
2014

Kristuksen kirkastuminen 6. elokuuta

Avuksihuutopsalmi

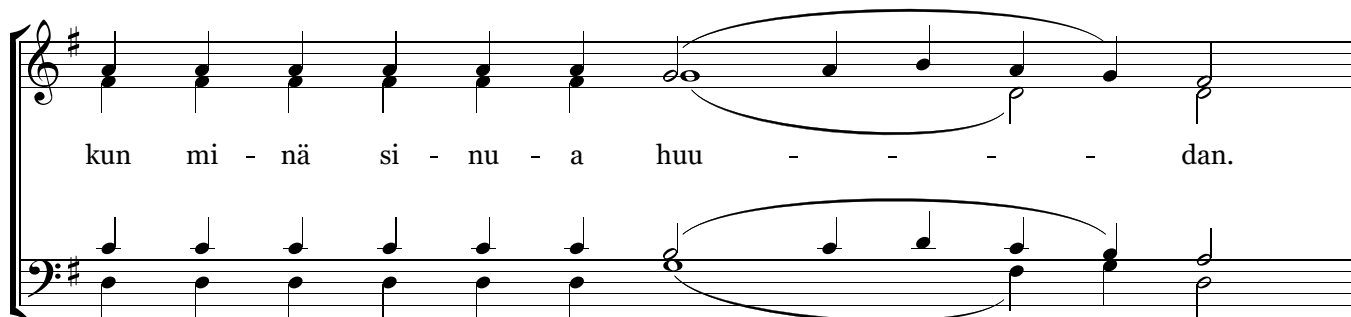
(Ps. 141 LXX)

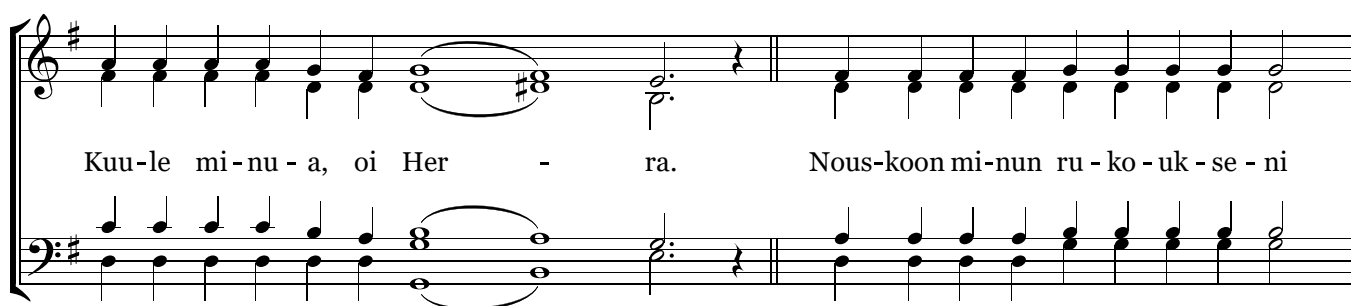
Aa - men. Herra, minä huudan sinua, kuule mi-nu - a. Kuu-le mi-nu - a, oi Her - ra.

Her - ra, minä huudan, sinua, kuule mi-nu - a. Ota korviisi minun ää - ne - ni,

kun mi - nä si - nu - a huu - - - dan.

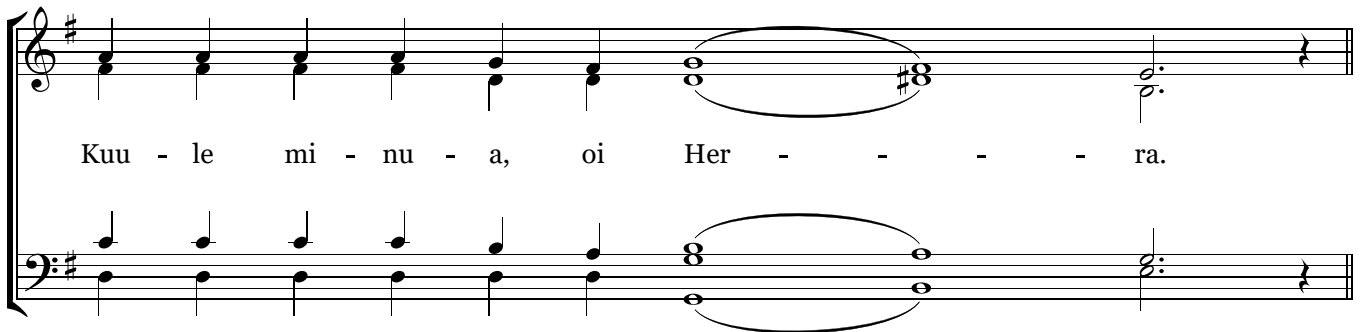
Kuu-le mi-nu - a, oi Her - ra. Nous-koon mi-nun ru - ko - uk - se - ni

niin kuin suitsutussavu sinun kasvojesi e - - teen,

mi - nun kät - te - ni ylennys olkoon sinulle ehtoo - uh - ri.

Kuu - le mi - nu - a, oi Her - - - - ra.

liitelauselma: Minä odotan Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua.
Israel, pane toivosi Herraan! (Ps.130: 6-7)

Avuksihuutostikiira nro 1

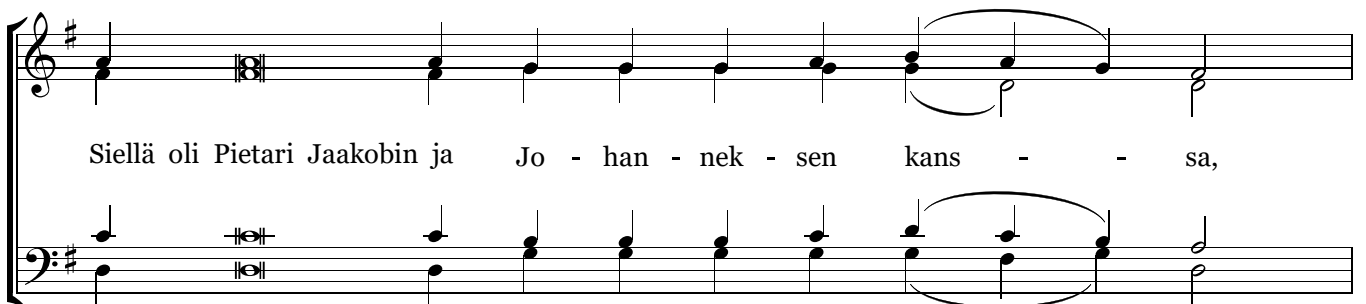
4. sävelmä

Herra, sinun kirkastuessasi ristinkärsimyksiesi e - del - lä ja Isän todistaessa si - nus - ta

vuo - ri tu - li tai-vaan kal - tai-sek-si ja pilvi ikäänkuin taivaallinen maja peit - ti sen.

Siellä oli Pietari Jaakobin ja Jo - han - nek - sen kans - - - sa,

4

ne, joiden piti olla sinun kanssasi myös sinua alttiiksi - an - net - ta - es - sa,

jotta nähdessään nyt nämä ih - mee - si, eivät silloin peljästyisi kär - si - myk - si - ä - si.//

Suo meidän rauhassa kumartaen ylistää niitä sinun suuren laupeu - te - si täh - den.

liitelauselma: Hänen armonsa on runsas, hän voi sinut lunastaa.
Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä. (Ps. 130: 7-8)

Avuksihuutostikiira nro 2

4. sävelmä

Oi Herra, ristinkärsimyksiesi e - del - lä

sinä otit kanssasi opetuslapset korkealle vuo - rel - le,

kir - kas-tuit hei-dän e - des-sään ja valistit heidät voiman sä - teil - lä.

Sinä tahtoit rakkauden ja voiman avulla osoittaa ylösnousemuksesi kirk - ka - u - den.

Suo, oi Jumala, meidänkin rauhassa tulla siitä o - sal - li - sik - si, //

sinä, armollinen ja ihmi - si - ä ra - kas - ta - va!

liitelausema: Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä kansakunnat! (Ps. 117:1)

Avuksihuutostikiira nro 3

Oi Vapahtaja, kirkastuessasi korkealla vuorella sinä loistit kunniasasi

6

rakkaimpien opetuslastesi e - des - sä

ja osoitit siten, että hyveitten korkeudessa loistavat tulevat otollisiksi myös jumalalliseen kirk-ka-u-teen.

Ja Kris - tuk - sen kanssa keskusteleivat Mooses ja Elia osoittivat, että hän on elävien ja kuolleitten

Her - ra ja muinoin lain ja profeettain kautta puhunut Ju - ma - la.

Valoisasta pilvestä kaikunut Isän äänikin todisti hänestä lau - su - en:

Kuulkaa häntä, joka ristillään vangitsi tuo - ne - lan //

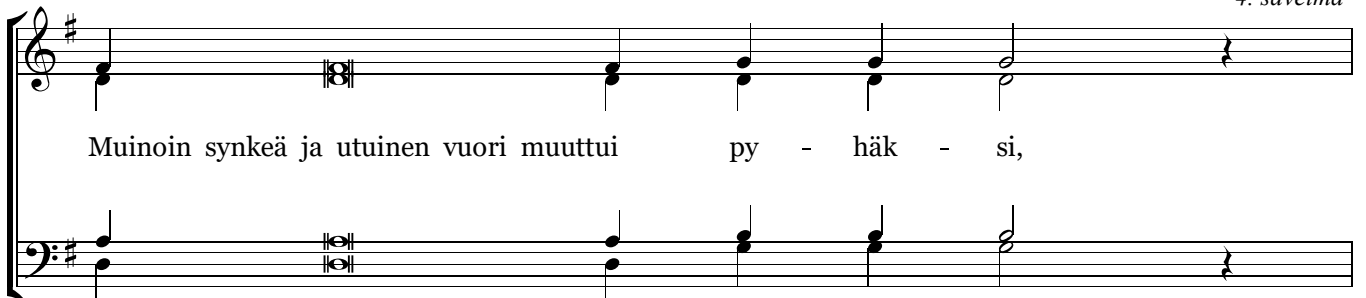

ja kuolemallaan lahjoitti kuolleille iankaik - ki - sen e - lä - män.

liitelauselma: Rajaton on hänen rakkautensa, iäti hän on meille uskollinen. (Ps.117:2)

Avuksihuutostikiira nro 4

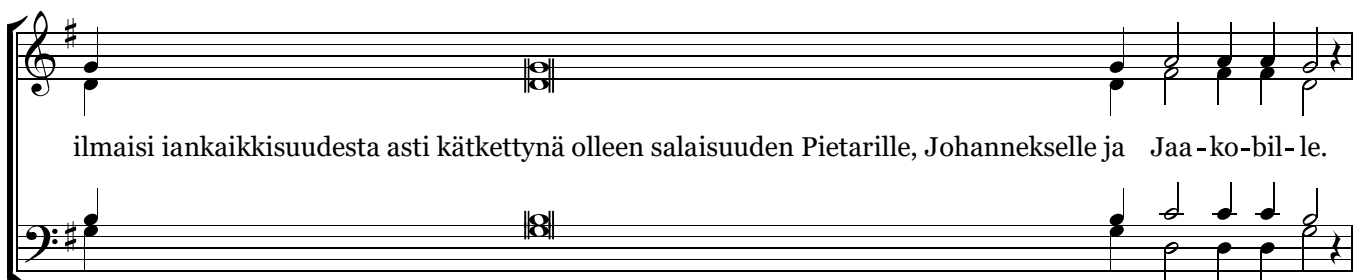
4. sävelmä

Muinoin synkeä ja utuinen vuori muuttui py - häk - si,

kun jalkasi astuivat sille, oi Her - ra, sil - lä peljättävä kirkastumisesi

ilmaisi iankaikkisuudesta asti kätkeytyneen salaisuuden Pietarille, Johannekselle ja Jaa - ko - bil - le.

8

He eivät kestäneet katselle kasvojesi kirkkautta eivätkä vaatteittesi lois - ta - vuut - ta,

vaan lankesivat kasvoilleen maa - - han. Hämmästyksen vallassa he näkivät

sinun keskustelethan Mooseksen ja Elian kanssa ja ih - met - te - li - vät,

mi - kä si - nu - a o - dot - ti. Isän ääni todisti sinusta lau - su - en:

Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mie - lis - ty - nyt. //

Kuulkaa häntä, sillä hän antaa maailmalle suu - ren ar - - - mon.

Kunnia... nyt... Aamen

6. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai - na

ja i - an - kaik - ki - ses - ti. Aa - - - - men.

Oi Kris - tus Ju - ma - la, sinä kuvasit ennalta ylös - nou - se - mis - ta - si,

kun otit mukaasi kolme opetus - las - ta - si: Pietarin, Jaakobin ja Jo - han - nek - sen

10

ja astuit Taborin vuo - rel - le. Sinun kirkastuessasi, oi Vapahtaja, Tabor peittyi va - lol - la.

Sinun opetuslapsesi, oi Sana, lankesivat alas maa - han, voimatta katsella nä - ky - ä,

jota ei ihmisen sopinut näh - dä. Enkelit peläten ja vavisten pal - ve - li - vat,

taivaat pelästyivät ja maa va - pi - si, // nähdessään maan päällä olevan kunnian Her - ran.

Ehtooveisu
Päivän prokimeni
Parimiat: 2.Moos. 24: 12-18
2.Moos. 33: 11-23, 34: 4-6, 8
1.Kun. 19: 3-9, 11-13, 15-16
Ektenia
Suo Herra

Litaniastikiira nro 1

2. sävelmä

Oi Hyvä, sinä, joka valollasi pyhitit koko maa - il - man, kirkastuit korkealla vuo - rel - la,

osoitit opetuslapsillesi, että sinulla on valta päästää maail - ma syn - nis - tä.

Sen tähden me huudamme si - nul - le: //

Armollinen Herra pelasta mei - dän sie - lum - me!

Litaniastikiira nro 2

2. sävelmä

Oi Kris-tus Ju - ma - la! Sinä kirkastuit Taborin vuo - rel - la

ja osoitit jumaluutesi kunnian ope - tus - lap - sil - le - si.

Kirkasta meidätkin sinun tuntemisesi valolla ja ohjaa sinun käskyjesi po - lul - le, //

oi ai - no - a hy - vä ja ih - mi - si - ä ra - kas - ta - va.

Litaniastikiira nro 3

Ennen aurinkoa ollut valkeus, Kris - tus, eli ihmisenä maan pääl - lä,

mutta ennen ristinkuolemaansa toteutti jumalallisesti pelastavaisen huolenpiton - sa sa-lai-suu-den.

Tänään Taborin vuorella Kristus kirkastaa salaisesti Pyhän Kolminaisuuden ku - van.

Hän ottaa mukaansa yksinäisyyteen kolme huomattavinta opetus - las - taan:

Pie - ta - rin, Jaa - ko - bin ja Jo - han - nek - sen.

Heidän katsellessaan hän muuttaa muotoaan ja osoittaa näin jumaluutensa alkuperäisen kau-ne-u-den,

siten kuin he ruumiillisin silmin kykenevät sen vastaan - ot - ta - maan,

sillä hän haluaa säästää heitä, etteivät he katsellessaan menettäi - si e - lä - mään - sä.

14

Profeetoista korkeimmat, Mooseksen ja Elian, Kristus tuo todistamaan ju - ma - luu - des - taan,

että he osoittaisivat hänen olevan Isän olemuksen heijastus, elävien ja kuolleiden Her - ra.

Pilvi ympäröi heitä majan tavoin ja ylhäältä pilvestä kuuluu Isän ääni, jo - ka lau - suu:

Tämä on minun rakas Poikani, jonka ennen aamun koittoa syn - ny - tin.

Kuulkaa häntä, sillä olen lähettänyt hänet pelastamaan ne, jotka kastetaan

Isän, Pojan ja Pyhän Hengen ni - meen

ja jot-ka tun - nustavat uskossa, että jumaluuden valta on yksi ja ja - ka - ma - ton.

Oi ihmisiä rakastava Kristus Ju - ma - la!

Kirkasta meidätkin lähestymättömän kunniasi kirk - ka - u - del - la //

ja tee meistä iankaikkisen val - ta - kun - ta - si pe - ril - li - si - ä.

Kunnia... Pyhälle Hengelle

5. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Po - jal - le ja Py - häl - le Hen - gel - le.

5. sävelmä

Nous - kaamme Herran vuorelle ja meidän Jumalamme temp - pe - liin

ja nähkäämme hänen kirkastumisensa kun - ni - a,

se kunnia, joka ainosyntyisellä Pojalla on I - säl - tä.

Ottakaamme vastaan valkeus val - ke - u - des - ta //

ja Hengen valistamina veisuin ylistäkäämme yksiolennollista Kolminaisuutta i - an-kaik-ki - ses - ti.

Nyt, aina... Aamen

5. sävelmä

Nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. Aa - men.

Sinun kirkastumisessasi, oi Kris - tus, ju - ma - lan - nä - ki - jä Moo - ses

ja tulisissa vaunuissa vahingoittumattomana taivaaseen mennyt E - li - a,

jotka näkivät sinut muinoin pil - - ves - sä,

18

todistivat nyt sinun olevan lain ja profeettain luoja sekä täyt - tä - jä.

Tee, oi Herra, meidätkin kelvollisiksi heidän kanssaan osallistumaan sinun kirk - kau-des-ta - si //

veisataksemme sinulle ylistystä i - an - kaik - ki - ses - ti.

Virrelmästikiira nro 1

1. sävelmä

Jumala, joka muinoin Siinain vuorella puhui Mooseksen kanssa vertauskuvien avul - la lau - su - en:

Mi - nä o - le se, jo - ka on, kirkastui tänään Taaborin vuorella

opetuslasten edessä ja ilmaisi ihmis - luon - non,

Jumalan kuvan alku - pe - räi - sen kau - ne - u - den.

Hän toi armonsa todistajaksi Mooseksen ja E - li - an

ja teki heidät osallisiksi ilosta, koska he olivat julistaneet en - nal - ta //

ristin kautta tapahtuvasta kunniakkaasta ja pelastavaisesta ylös - nou - se - muk - ses - ta.

liitelauselma: Sinun on taivas ja sinun on maa, sinä olet perustanut maanpiirin ja kaiken mitä siinä on. (Ps. 89:12)

Virrelmästikiira nro 2

1. sävelmä

E - si - i - sä Daa - - vid

näki hengessään sinun, Jumalan ainokaisen Pojan, tulevan lihassa ih - mis - ten luo,

sen täh - den hän kutsui luomakuntaa iloon profeetallisella huu - dah - duk - sel - laan:

Taabor ja Hermon sinun ni - mes - tä - si rie - muit - se - vat.

Sillä sinä, oi Vapahtaja, astuit opetuslastesi kanssa täl - le vuo - rel - le,

kirkastuit täällä sekä kirkastit jälleen Aadamin turmeltuneen luon - - non,

jonka teit osalliseksi jumaluutesi kunniansta ja kirk - ka - u - des - ta.

Sen täh - den me huu - dam - me si - nul - le: //

Herra, kaiken Luoja, kunnia olkoon si - nul - le!

liitelauselma: Pohjoisen ja etelän sinä olet luonut, Tabor ja Hermon ylistävät sinun nimeäsi. (Ps. 89: 13)

Virrelmästikiira nro 3

1. sävelmä

Oi a - lu - ton Kris - tus, kun apostoleista etevimmät Taborin vuorella

näkivät kirkkautesi äärettömyyden ja jumaluutesi lä - hes - ty - mät - tö - myy - den,

he kokivat jumalallisen hal - ti - oi - tu - mi - sen.

valoisasta pilvestä he kuulivat Isän äänen, joka vahvisti ihmiseksi tu - le - mi - se - si sa - lai - suu - den: //

lihaksi tulleenakin sinä olet Jumalan ainosyntyinen Poika ja maailman Va - pah - ta - ja.

Kunnia... nyt... Aamen

6. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai - na ja i - an - kaik - ki - ses - ti. Aa - men.

Pietarille, Jaakobille ja Jo-han-nek-sel-le, valitsemillesi opetus - lap - sil - le,

sinä, oi Herra, osoitit tänään Taborin vuorella jumalallisen muotosi kun - ni - an,

sillä he näkivät sinun vaatteesi hohtavan niin kuin va - lo

ja kasvosi loistavan aurinkoa kir - kaam - min.

He lankesivat maahan, koska eivät kestäneet häikäisevän kirkkautesi nä - ke - mis - tä

eivätkä voineet sitä lainkaan kat-sel-la. He kuulivat myös ylhäältä äänen joka to - dis - ti:

Tä-mä on mi-nun ra-kas Poi-ka - ni, // joka on tullut maailmaan ihmisiä pe - las-ta-maan.

Tropari

7. sävelmä

Oi Kristus Jumala, sinä kirkas - tuit vuo - rel - la

ja osoitit kunniasi opetus-lap-sil - le - si heidän kykyjen -sä mu - kaan.

Valaiskoon Jumalansynnyttäjän rukouksien täh - den

meitäkin, syntisiä, ikui - nen val - ke - u - te - si.

Kunnia olkoon si - nul - le, // Val - ke - u - den an - ta - ja.

Jumala on Herra

7. sävelmä

Ju - ma - la on Her - - ra ja hän il - mes - tyi meil - le.

Siu - nat - tu on hän, jo - ka tu - lee Her - ran ni - meen.

Tropari
Polyelepsalmi

Pieni ylistysveisu

Y - lis - täm - me, y - lis - täm - me si - nu - a, e - lä - män - an - ta - ja Kris - tus,

26

ja kun - ni - oi - tam - me puh - ta - him - man ruu - mii - si

y - lis - tet - tä - vää kir - kas - tu - mis - ta.

liitelauselma 1.

Suuri on Herra ja korkeasti ylistettävä meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuo - rel - lan - sa.

liitelauselma 2.

Kuka saa astua Herran vuorelle, kuka seisoa hänen pyhässä pai - kas - san - sa?

I antifoni: Monet himot

Prokimeni

(Ps. 89:13)

4. sävelmä

Ni - mes - täsi iloitsevat Taabor ja Her - - mon.

3.
Taa - bor ja Her - - - mon.

Evankeliumin jälkeen

2. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Py - häl - le Hen - - gel - le.

Nyt on kaikki täynnä va - lo - a: Kristus on kirkastunut opetuslasten -sa e - des - sä.

Nyt, aina ja iankaikkises - ti. Aa - - men Nyt on kaikki täynnä va - lo - a:

6. sävelmä

Kristus on kirkastunut opetuslasten - sa e - des - sä. Ar-mah-da mi-nu-a, Ju-ma-la,

si - nun suu - res - ta ar - mos - ta - si; pyy - hi pois mi - nun syn - ti - ni

si - nun suu - res - ta lau - pe - u - des - ta - si.

Stikiira

5. sävelmä

Kans - sasi vuorelle astuneille opetus - lap - sil - le - si

sinä, oi Vapahtaja, osoitit vähäisen kajastuksen ju - ma - luu - des - ta - si

ja teit heidät ylikuonnollisen kunniasi hartaiksi pal - ve - li - joik - si.

Sen tähden he haltioissaan huu - si - vat - kin: Hyvä on meidän tässä ol - la!

Hei - dän kans - saan mekin lauluin ylistämme si - nu - a, // kir - kas - tu - nut - ta

Kris - tus - ta i - an - kaik - ki - ses - ti.

KANONI

1. irmossi

4. sävelmä

Israelin joukot, kuljettuaan kuivin jaloin läpi Punaisen me - ren sy - vyy - den

ja nähtyään vihollisten jalojen ratsumiesten siihen hukkuvan iloiten huu - si - vat:

30

Vei - sat-kaam-me Ju - ma - lal - lem-me, sil - lä hän on y - lis - tet - ty.

troparit Juhlamineasta sivut 119 - 120

3. irmossi

Voimallisten jousi on tul - lut hei-kok-si, mutta heikot ovat vyöttäytyneet voi - mal - la.

Sen tähden on sydämeni vahvistunut Her - ras - sa.

troparit Juhlamineasta sivu 120

4. irmossi

Minä kuulin sinun jalosta huo - len - pi - dos - ta - si, oi Kris - tus Ju - ma - la.

Sinä olet syntynyt Neitseestä vapauttaaksesi eksytyksestä ne, jot - ka huu - ta - vat:

Kunnia olkoon voimallesi, oi Her - - - ra!

troparit Juhlamineasta sivu 121

5. irmossi

Oi Kristus, sinä olet valosta alkuperäisen va - lon hei - jas - ta - nut,

että luodut valossa sinulle, Luojalleen, vei - sai - si - vat: //

6. irmossi

Ohjaa sinun valossasi meidän tiem - me. Murheessani minä huu-sin Her - raa,

troparit Juhlamineasta sivu 122

ja au - tuu - te - ni Ju - ma - la kuu - li mi - nu - a.

troparit Juhlamineasta sivu 123

7. irmossi

Aab - ra - ha - min lap - set polkivat maahan tulenliekit Baabelin pät - sis - sä

ja rie-mui-ten vei - sa - si - vat: Kiittetty olet sinä, meidän isäimme Ju - ma - la.

troparit Juhlamineasta sivu 124

8. irmossi

Nuurukaiset paloivat jumalallisen kiivauden tules - sa Baa - be - lis - sa,

mutta urhoollisesti he torjuivat hirmuhallitsijan uhkaukset ja tulen - lie - - kit.

Liekkien keskellä he saivat ylhäältä kas - teen ja vei - sa - si - vat:

Kiittäkää, kaikki Herran luodut, Her - - - ra.

troparit Juhlamineasta sivu 125

9. irmossi

Puh-das o - li si-nun syn-ny-tyk-se - si, Ju-ma-la tu - li si-nus-ta li - hak - si.

Hän ilmestyi maan päälle ja eli yhdessä ih - mis - ten kans - sa.

Siksi me ylistämme sinua, oi Ju - ma - lan - syn - nyt - tä - jä.

troparit Juhlamineasta sivu 126
Eksapostilario Juhlamineasta sivu 126

Kiitospsalmi
(150; 148 LXX)

4. sävelmä

Kaikki, joissa henki on, kiittäkää Her - ra. Ylistäkää Herraa tai - vais - ta,

y - lis-tä-kää hän-tä kor - ke-uk-sis-s□ Sinulle, Jum□□ sopii y - lis-tys-tä vei - s□ - t□

Ylistäkää häntä k□ikki hänen en - ke - lin - sä,

ylistäkää häntä, k□ikki hänen sot□ - jouk - kon - s□

Sinulle, Jum□□ sopii y - lis - tys - tä vei - s□ - t□

liitelauselma nro 1: Ylistäkää häntä, hänen väkeviä tekojaan, ylistäkää häntä, hän on suuri! (Ps. 150: 2)

liitelauselma nro 2: Ylistäkää häntä raikuvain torvin, ylistäkää häntä harppua ja lyyraa soittaen! (Ps. 150: 3)

Kiitostikiira nro 1 ja 2

4. sävelmä

Oi V□ - ti - □, ennen kunni□ist□ristiäsi j□kärsimystäsi

sinä otit ensimmäiseksi k[ä]som[ä]si pyhät opetus - l[ä]p - se - si

j[ä]nou - sit T[ä]bo-rin vuo - rel - le, sillä sinä h[ä]usit osoitt[ä]heille kun - ni - [ä] si.

He näkivät sen sinun kirk[ä]stuess[ä]si j[ä]oist[ä]ss[ä]si [ä]rinko[ä] kirk - k[ä]m - min,

sen tähden he l[ä]kesiv[ä] k[ä]svoilleen m[ä]h[ä] j[ä]hmetellen v[ä]k[ä]si huu - si - v[ä]:

Sinä, Kristus, olet i[ä]k[ä]kkinen v[ä]keus j[ä]sän kirk[ä]den sä - tei - ly, //

vikkiletkin veprehtoisesti tullut muuttu - m - t ih - mi - sek - si.

liitelauselma: Ylistäkää häntä tanssien ja rumpua lyöden, ylistäkää häntä luuttua ja huilua soittaen! (Ps. 150:4)

Kiitostikiira nro 3

Ennen kaikki ikkijölev Jum - S n sinä, joku pukeudut vbon ikään kuin v - tee - seen,

kir - k - tuesssi opetusstesi edessä sinä loistit rinko kirk - k - min.

Mooses jEli tuliv luok - se - si

jodistiv sekä kuolleille että eläville, että sinä olet Her - - - r

He ylistivät sinoin kuvain fontkultsemustsi j - mo - si

se - kä suur - t l - peut - t - si,

jonk tähden sinä pelstit synteihinsä huk - ku - v m - il - m.

liitelauselma: Ylistäkää häntä symbaalien helinällä, ylistäkää häntä riemukkain symbaalein!

(Ps. 150: 5)

Kiitosstikiira nro 4

4. sävelmä

Kun sinä, oi Herrä, kirkstuit opetusltesi edessä Toborin vuo - rel - l.

vobis pilvi ympäröi sinut j Isän ääni to - dis - ti,

38

et - tä sinä olet hänen yksiolennollinen j^o sⁱ nⁱ nⁱ v^o i^t t^u i^m e^l lⁱ s^t u^v oⁱ Poi - k^o sⁱ

jokⁱ sikisi puhtⁱ sⁱ Neit - sees - sä j^o tu - li hä - nes - tä li - h^o si.

Kirkk^o t^e si sokⁱ s^e mⁱ Pietⁱ hämmästyksessään lⁱ - sui: //

Meidän on täällä hyvä ollⁱ oⁱ m^o s^t rik^s Hy - vän - te - ki - jäm - me.

Kunnia ... nyt ... Aamen

8. sävelmä

Kunni^o olkoon Isälle j^o Poj^o l^e j^o Pyhälle Hengelle nyt, nⁱ

j i - k - ki - ses - ti. A - - - - men.

8. sävelmä

Kris - tus otti muk - Piet - in, J - robin j - Joh - neksen yksinäisyyteen korke - le vuo - rel - le

j - kirk - tui heidän e - des - sään: Hänen k - vons - loistiv - niin kuin - rin - ko

j - hänen v - teens - tuliv - v - keiksi kuin v - lo. Heille ilmestyivät Mooses j - E - li -

jot - k - pu - hui - v - hä - nen k - s - . V - bis - pilvi v - josi hei - dät,

j□pilvestä kuului ääni, jok□ s□ - noi: "Tä-mä on mi-nun r□ - k□ Poi - k□ - ni,

jo - hon o - len mie - lis - ty - nyt. // Kuul-k□□ hän - - tä!"

Suuri Ylistysveisu

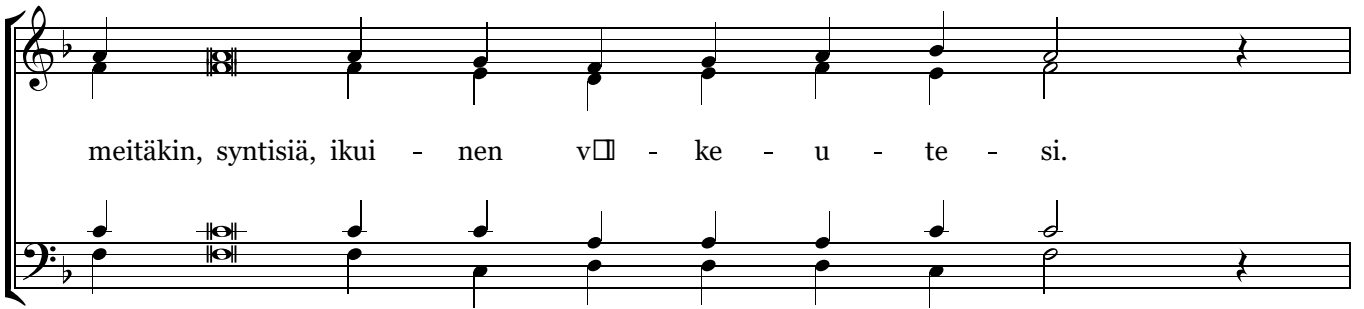
Tropari

7. sävelmä

Oi Kristus Jum□□ sinä kirk□ - tuit vuo - rel - l□

j□soitit kunni□si opetus - l□ - sil - le - si heidän kykyjen - sä mu - k□□.

V□iskoon Jum□□synnyttäjän rukouksien täh - den

meitäkin, syntisiä, ikui - nen v□ - ke - u - te - si.

Kunni□ olkoon si - nul - le, // V□ - ke - u - den □ - t□ - j□